

Főhajtás

Október 22-én délelőtt megemlékezést tartottunk az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeiről, hőseiről.

Iskolánk nyolcadik osztályos tanulói készültek ünnepi műsorral, Erzszi néni és Hajni néni értő irányításával. Többüket ismerem, így tudom: sokat gyakoroltak, hogy nekünk, nézőknek emlékezetes legyen fellépésük.

Megidéztek a kor hangulatát, a forradalom kitörésének örömteli pillanatait, a szabadságharc napjait. Bemutatták, milyen az, amikor megfélemlítenek ifjakat és idősebbeket meggyőződésükért.

Meghitt hangulatban zajlott az ünnepi műsor. A versek, a párbeszédesebb részek, a zenei betétek, rövid eseménybemutatók hatással voltak a közönségre, ránk. Csendben figyeltük a szereplők előadását.

A mottó így hangzott: „56 él!” Azt hiszem, amíg minden évben emlékezünk, elmondjuk a hősök neveit, az egyszerű, hétköznapi emberek tetteit, azt, hogy a szabadságért olykor az életüket áldozzák sokan, igen. Addig 56 él!

Nekem nagyon tetszett, amikor egy fiú lengette a forradalom egyik jelképét, a lyukas zászlót. Az is megragadott, amikor egymással szemben álltak a „jók” és a „gonoszok”.

Hazánk többször szenvedett idegen elnyomás alatt, erről történelem órákon sokat hallottunk, tanultunk. Teljesen más azonban, amikor társaink idézik fel a régen történt, de nem feledhető eseményeket.

Egy biztos: a szabadság kincs, amire vigyázni, amit óvni kell. Minden generációnak, így majd nekünk is.

Nagy Amanda 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola (Fotók: Kardos Mátyás 7.b)